

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A főváros tovább drágít*

Forrás:

Népszava

Bp.
(Hely)

1922. 7/4
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old.)

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

"1922"

Személy

A főváros tovább drágít.

A *Népszava* csütörtöki számában foglalkozunk éppen a *hivatalból* való árdrágitással. Kimutattuk, hogy egész sereg hivatalos apparátus foglalkozik azzal, hogy megdrágítsa az életet. Nehogy kifogyjunk az anyagból, hamarosan egy *újabb* hivatalos drágítás tervét kaptuk kézhez. Még nem tudjuk, hogy hivatalosan ki fogja ezt az újabb drágítást szankcionálni, Hegyeshalmy ur-e, avagy Sipőcz ur, de azt már körülbelül bizonyosra vehetjük, hogy a drágítás meg fog történni. A villamos vasutak viteldijáról van szó. Arról, hogy *ismét két koronával fölemeljék a villamos vasuti jegyek árát* és a kurzus kirendeltségei most csak azon törik a fejüket, hogy ezt az emelést ki hagyja jóvá, a főváros-e, vagy a kereskedelemügyi miniszter. A legutóbbi emelésnél ugyanis a főváros egyszerűen nem mondott véleményét és abba a „kényszerhelyzetbe” juttatta magát, hogy a kereskedelemügyi miniszter rendelete alapján engedte életbeléptetni a viteldijemelést. Most Hegyeshalmy ur nem akarja egymagában vállalni a „Prügelknabe” szerepét és erősködik, hogy Sipőcznek is oda kell állania melléje. Ami egyébként csak éppen azért érdemi meg a kemény emberek figyelmét, mert élesen megvilágítja a kurzus demagóg politikáját. Az nem okoz nekik gondot, hogy *ismét megdrágítják, megnehezítik tizeznek az életet*, de az igen, hogy a drágítást úgy tüntessék föl, mintha nekik nem volna közük hozzá. Ami egyszersmind azt is mutatja, hogy milyen naivnak — vagy mondjuk egyszerűen — butának tartják ők azt a népet, amely egyszer eltűrte, hogy a nyakára üljenek.

A legutóbbi viteldijfölemelést azzal indokolták meg, hogy az alkalmazottak fizetését kell emelni. Ez is egy demagóg fogás volt, mert az alkalmazottak fizetését aránytalanul kisebb mértékben emelték, mint a viteldiját. Az alkalmazottak 60—70—80 korona napi fizetést kapnak most is. Tizenöt éve szolgáló forgalmi alkalmazottaknak 2500—2800 korona a havi összkeresetük. Tehát az alkalmazottak fizetését nem javították meg úgy, amint azt a viteldij fölemelése indokolta volna.

Most már nem az alkalmazottak fizetésemelése az indok, hanem az *anyagárak és az üzemköltségek* emelkedése. A villamos vasutak tulajdonjogát még mindig nem tisztázták, de bárki legyen is a vasutak tulajdonosa, a közuti vasut célja egy marad: az, hogy a város lakosságának lehetővé tegye a *gyors és jó közlekedést* a város minden részén. Akik a villamos vasuton utaznak, azok mind kényszerből, szükségéből, hivatásuk gyakorlásának lehetővé tétele céljából teszik azt. A mi városi vasutaink intézői azonban állandóan úgy kezelik a közönséget és a vasutat, mintha az emberek passzióból ülnének a villamoson. A budapesti villamos se nem jó, se nem gyors, de ennek ellenében azután drága. Csak azt csodálunk, hogy a fényűzési adót még nem terjesztették ki a villamos vasuti jegyekre.

Ha az a titokzatos fölszámoló bizottság most tehát azzal érvel, hogy drága az anyag és sok az üzemköltség, akkor mutassa előbb ki, hogy milyen beszerzéseket eszközölt, mivel javította a közlekedést s mutassa ki, hogy *miért* nagyobb az üzemköltség. Az ellenőrzésnek az a tartalma, az a kém- és besugó rendszer, ami az egyesített városi vasutaknál van, sehol a világon nincsen és máshol még sincs annyi visz-

szaes, mint itt. Általában tessék a nyilvánosság előtt beigazolni a tarifaemelés szükségességét. Tessék a vasut ügyeit annak a közönségnek az ellenőrzése alá bocsátani, amelynek a szolgálatára az hivatta van.

A közuti közlekedés mindenütt a város egészséges fejlődését van hivatta szolgálni. Nálunk épp ellenkezően: megakasztja azt. A viteldijak már ma is olyan magasak, hogy a naponként munkába járó emberek képtelenek azt megfizetni. És itt éppen úgy megnyilvánul a kurzus antiszociális, munkásellenes jellege, mint minden más művében. Amíg a közalkalmazottak s az iskolák tanulói rendkívüli kedvezményes áron kapják a hetijegyeket, addig a *műhelybe, hivatalba, boltba járók ezrei* nem részesülnek ilyen kedvezményben. A milliomos fia olcsó bérlettel járhat a jégpályára, vagy a Zugligetbe, a műhelybe siető tanuló fiúnak vagy leánynak azonban gyalog kell menni, mert egy hónapra sem kap annyi „kosztpénzt”, amennyibe egy heti villamos bérletjegy kerül. És most pedig tovább akarnak emelni újra minden válogatás nélkül. A szociális szempontoknak a kurzus mindig eleget tett, ha a „középosztály” érdekeit megvédte. Azután azután mehet minden a maga végzetes útján. Egészséges városfejlődés, a munkásemberek pihenőjének meghosszabbítása, a közlekedés jósága nekik mind Hekuba. Csak az fontos, hogy Sipőcz meneküljön-e a jóváhagyás ódiumától, vagy Hegyeshalmy. Mert amit ők tesznek, az mind a nép érdekében van...